

Möte med Socialstyrelsen 190212

FAA - Anonyma matmissbrukare

Här kommer en sammanfattning av tvåtimmarsbesöket på Socialstyrelsen 12 februari 2019.

Uppdraget

Socialstyrelsen har fått i uppgift av regeringen att se över ev. kunskapsbrister om ätstörningar inom vården.

På mötet deltog 3 personer i den grupp som satts att utreda detta. Bl.a en psykiatriker samt några från avdelningen för kunskapsstyrning för hälso- och sjukvården.

Efter en genomgång av hur regeringsuppdraget såg ut och vilka andra patientföreningar och grupper som Socialstyrelsen kontaktat, så berättade jag och Lisa hur situationen ser ut för oss sockerberoende och vilka problem som uppstår när vården inte erkänner, eller ens känner till matberoende.

Vårt huvudfokus

Vårt huvudfokus var hur mycket det skulle betyda att få mat/sockerberoende erkänt som diagnos.

Att det betyder oerhört mycket för oss vad vården förstår och får säga om mat/sockerberoende.

Om inte ordet "beroende" någonsin kommer upp med patienter i diskussion med vården angående dom besvär som ett matmissbruk kan resultera i (diabetes, depression, utmattning, hjärtproblem, övervikt, ont i leder, ständig huvudvärk, problem med magen mm) så kommer dessa patienter aldrig få en chans till enklare och mindre kostsam möjlighet att bli av med sina symtom. Om ens någon.

Berättade om sjukdomen

Vi berättade om våra egna erfarenheter om sjukdomen, men också om att t.ex många har vittnat om att dom gjort en gastric bypass, men att suget då inte försvunnit, eftersom man blivit beordrad en kost som innehåller "normal" dos kolhydrater och man fortsätter då matmissbruka. Att man dels går upp i vikt igen men framförallt att man fortsätter pumpa hjärnan full av drog.

Att det tragiska är att många patienter vet att dom gör något dom inte ska, men kan få höra att "sockerberoende inte finns" och lägger så klart då all skuld på sig själv och självföraktet växer.

Och att många på våra möten tyvärr vittnar om självmordstankar.

Socialstyrelsens tankar o respons

Gruppen ställde frågor som vi försökte svara så bra vi kunde och vi kände båda att vi fick gehör för våra berättelser och att dom förstod allvaret.

Dock var dom lite rädda att ordet "beroende" inte faller under regeringens uppdrag, eftersom "ätstörningar" är en annan diagnos än beroende

(vilket vi sa att det för oss låter helt omöjligt att förstå hur det INTE skulle kunna göra det)

men dom sa att dom i så fall skulle lyfta frågan vidare inom myndigheten.

Vi hänvisade så klart vidare till Bitten Jonsson för evidens studier mm i ämnet.

Och vi bad dom hjälpa oss med hur vi annars ska kunna få hjälp, om det inte är möjligt igenom detta uppdrag.

Och efter några veckor fick jag detta svar:

"Vägen till en diagnos består av forskning och möten med sakkunniga. Jag tycker att du ska vända dig till Bitten Jonsson i första hand.

Hon bör veta hur man går till väga och hon har forskning inom området.

Den organisation ni troligen ska vända er till är American Psychological Association <https://www.apa.org/>

Sedan dess har jag pratat med Bitten och hon ska skicka det tydligaste materialet hon har till dom.

Slutligen

Även om vi känner att det fortfarande är långt till en diagnos, så har saker och ting börjat röra på sig ordentligt och det känns trots allt hoppfullt.

Vi fortsätter kämpa på alla fronter!

Mvh/Lena o Lisa